

אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

החודש שאחרי / א'

מוזמנים לשתף במה שזה אומר לכם.

רעפארמאציע

התוכחה צריכה להיות בארבע עיניים וולכן אסור להעיר לאיש או לילד על מעשה שעשה בפני אנשים נוספים, ללא ביוש, לא מתוך כעס, וידבר בנחת ובלשון רכה. יודיע לו שהוא מבקש את טובתו, ושהחטא פוגע בו.

היומנו של ז"צ

A cartoon illustration of a young boy with brown hair, wearing a blue cap and a red shirt, sitting at a desk and writing in a notebook with a yellow pencil. A yellow speech bubble with a blue 'N' is next to him.

[illegible]

אנחנו צריכים להבין את המציאות הזו. אנחנו צריכים להבין את המציאות הזו.

ומיידעג אבדוק אג פאמכשיר. אפאפאפן שוי נשאר 1% פטריה.

32 איו קראק

מה זו הבקשה "החזירנו בתשובה שלמה לפניך"? כבר ביקשנו "השיבונו אבינו לתורתך"!

נכון. כאן אנחנו לא מבקשים לשוב לתורה וגם לא להגיע לעבודה. הבקשה פה מתרוממת למעלה למעלה מכל דמיון, עד עומקי מרומים. אין עוד בקשה כזו: "החזירנו בתשובה שלמה לפניך".

תסלח לי, אבל מה מיוחד בזה?

אם כל מהלך החיים שלנו הוא להתקרב לה' ולעשות את רצונו כדי שנהיה אנשים טובים יותר ונעשה את העולם לטוב יותר, אז פה נוגעים בנקודת הלב הרוטטת, בעצם עצם הקשר, שממנו הכל נובע. "בבקשה, ה', אנחנו רוצים לשוב ולהיות איתך! לגמרי איתך, בלי שום חלק שנשאר בחוץ - מאחורי מסך, מחיצה או מחסום. רוצים להיות כל כולנו שוב איתך".

ומה הכוונה שאנחנו מבקשים שה' יחזיר אותנו בתשובה? שמעתי שהבחירה שלנו היא הדבר היחיד שלא נמצא בידי שמים!

אבל בידנו לבקש. וכשאנחנו מבקשים ומביעים את רצוננו להתקרב אליו, מה שהוא יעשה מחמת הבקשה הזו הוא חלק מהבחירה שלנו! הוא לא בא מעצמו ומתערב לנו בבחירה, אלא הוא מסייע למי שבא להיטהר מרצונו.

ואיך הוא מחזיר אותנו בתשובה? הוא מעורר בנו רצון חזק? הוא עוזר לנו להתגבר על היצר?

אני מניח שהעזרה הזו היא בכמה כיוונים. נושא כה עמוק כמו חזרה בתשובה רחוק מלהיות חד מימדי, וממילא גם העזרה בו מורכבת בהתאם.

עולמנו הפנימי מושפע גם מהתנאים של העולם החיצוני שבו אנו נתונים. אם אני שבע, רענן, רגוע ומרגיש שאני בחברה טובה, יהיה לי יותר קל לקבל החלטות שדורשות מאמץ. כמו כן, במקרים שמעמדים לי את חוויית החוסר מול העיניים ועל הלב, היכולת להתפלל תיפתח יותר מאשר כשאחוש שהכל טוב. הבקשה להחזיר אותנו בתשובה היא גם על גרימת תנאי שטח כאלה שיסייעו לנו לבחור ולפעול בכיוון של התקרבות לה'.

כמו כן, בנוסף לעצם ההחלטה לשוב בתשובה, צריך הרבה עזרת שמיים להצליח לעשות את זה. כוחות הדחף של היצר אדירים, ובלי עזרה מלמעלה, לא נצליח לעמוד בלחץ! הגמרא אומרת: "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עוזרו, אינו יכול לה'".

אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עוזרו, אינו יכול לה'". זו לא בושה. אנחנו צריכים להכיר בכך שגם בתחום הזה אנחנו חייבים עזרת שמיים. ולצד העבודה שלנו אנו פונים בענווה למעלה ואומרים: "ריבונו של עולם, אנחנו מאוד רוצים, אבל לבד אנחנו לא יכולים. גם אתה רוצה אותנו קרובים, נכון? בבקשה, תפוס אותנו בלב ומשוך אותנו למעלה".

קורא קבוע

איזה מלך אמרת?

על מימוש עצמי לנצח

בפרשה התורה מספרת מי היו מלכי אדום לפני שמלך מלך בישראל. שמונה מלכים.

סליחה, אבל למה זה מעניין אותנו? למה זה מעניין את התורה? מה ראה ה' להכניס לתורת הנצח שלו את המלכים של האדומיים שמלכו לפני שמלך מלך בישראל?

בפסוקים אלה יש סודות עמוקים, אבל גם ברמת הפשט צריך להבין למה התורה השקיעה פרשייה שלמה לפרט לנו את שמות המלכים, את עריהם ואת שם אשתו של האחרון.

כדי ללמד אותנו שהיא היתה אשתו של האחרון והסופי. כל הקודמים היו רווקים. ממילא, כשהם נפטרו, המלכות עברה מהם למישהו אחר. כיום אנו רגילים שהשלטון עובר מאדם לאדם בקצב מהיר יחסית, אולם בעולם המלוכני שהיה בעבר, יורש העצר אכן היה יורש העצר... מלכות שקופצת מאחד לשני היא לא מלכות, והמלכים לא לגמרי מלכים...

לולא היו נכתבים שמותיהם בתורה, לא היה מי שישמע על זכרם היום. בחייהם הם היו מלכים, עם יכולות ופרסים ומעמד אדירים, אבל לאחר מאה ועשרים, גם אם מתוקף תפקידם כמלכים שמם היה נכתב בספר דברי הימים למלכי אדום, כנראה שגם ספר זה לא נשמר עד היום הזה...

מה שאין כן במלך האחרון. הוא הקים משפחה, ובכך הוא המשיך והטביע חותם לנצח. ילדיו וילדי ילדיו וילדי ילדי ילדיו עד היום הזה ממשיכים את מגמת חייו. לא בטוח שהם מכירים אותו, אבל בטוח שהם ממשיכים אותו. הוא ממשיך דרכם.

גם כיום יש אנשים שבמוצהר לא מקימים משפחה, או מתחתנים אך לא מביאים ילדים לעולם. זהו - מאדם הראשון העמידו תולדות דור אחר דור, עד שהגיעו אליהם. "חבר'ה, הגעתי. עכשיו אפשר להפסיק". החוליה האחרונה בשרשרת. לא אכפת להם שאם הוריהם היו נוהגים כך, הם לא היו יכולים לחיות ולעשות מה שהם רוצים. הם עצמם לא ישקיעו ויעניקו חיים לאנשים אחרים.

אנשים כאלה, אחרי דור או שניים ייאבד זכרם, אבל ספק אם זה מעניין אותם. הם שקועים בכאן ובעכשיו, מבלי לחשוב על כך שהכאן והעכשיו זה דבר חולף, ואנו נצטוו להתקשר לנצח, ליישב את העולם ולהותיר פה חותם של חיים.

המימוש העצמי עומד מול עיניהם, מימוש עצמי חלקי מאוד. הקמת משפחה היא המימוש העצמי החזק ביותר. היא זו שנותנת לאדם את קיומו בעולם גם לאחר שיעזוב לאחר מאה ועשרים. רק בהותרת המשך, האדם באמת נמצא פה. אולי לכן הזכרה בתורה מלכת אדום, כי בזכותה בעלה באמת היה מלך.

שעת סיפור

הרב אליהו פרדס זצ"ל, ששימש כרבה של ירושלים, עבד תקופה כמנהל בית ספר. היה לו מנהג קבוע: בכל בוקר הוא היה הולך לביתו של אביו, מכין לו כוס תה עם ביסקוויטים, ולאחר מכן הולך לבית הספר. יום אחד, אדם חשוב ביותר היה אמור לבקר בבית הספר. ההכנות לביקור החלו באותו בוקר בשעה מוקדמת. תוך כדי ההכנות, ראה לפתע הרב פרדס את אביו הולך לקראתו. נזכר ששכח לנהוג כמנהגו, וניגש אליו. "לא הגעת היום, וחשבתי שאולי אתה חולה", הסביר האב. הרב אמר לסגנו: "קבל במקומי את האורח, ואני אצטרף מאוחר יותר". חזר עם אביו לביתו, הכין כוס תה וביסקוויטים, ישבו ודיברו, ורק לאחר מכן הלך לבית הספר.

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ הרב משה לוי זצ"ל
לזכות כל עם ישראל

המשב"צ:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
עיסור - סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com

כבוד שמים יתרבה בעולם
רק על ידי כבוד התורה ולומדיה
(עין אי"ה ברכות פרק ג, כג)

מוצאי שב"צ